

quàm nimis sollicito tuendæ meæ innocētiae studio mouere aliquas turbas. Neque verò nunc ad scribendum fuisset inductus, si tantum cum improbis & prauis illis hominibus mihi negotium foret, qui præsentem antehac furiose persecuti, nunc absentem indignis calumnijs lace- rant: sed habēda piorū hominum ratio, quibus ego facile ignosco, quòd sinistrè de me iudica- uerint, modo iustam satisfactionem placidis a- nimis & æquis auribus nunc admittant.

Principio, hoc de animi mei sensu præfari co- gor, quoties memoria repeto, quale mihi annis circiter uiginti cū Sorbona bellū fuerit, nō pos- sum satis mirari quomodo caduco homuncioni robur suffecerit. Quoties autē liberationis meæ recordor, vox illa, qua celebratur in Psalmo redēptio Ecclesiæ Dei, in corde meo personat,

Psal. 126. a. 1. Quum reduceret Dominus captiuitatem Sion, fuimus tanquam somniantes. Venit in mentem & illud de Petri ereptione è manibus Herodis scriptum à Luca, Et exiens è carcere, sequeba- tur angelum: & nesciebat quod fiebat per an- gelum, sed putabat se visum videre. Tandē ve- ro ad me reuersus, cū Petro dico, Iam scio ve-

Act. 12. b. 9.